

Megjelenik minden vasárnap és csütörtökön.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Szabó Albert könyvnyomdáiban Kézdi-Vásárhelyt, hova ugy a lap beltartalmi részét illető közlemények, mint az előfizetések, hirdetések, nyitlteri cikkek stb. küldendők.

Nyitlteri cikkek soronkint 10 kr-ért közöltetnek.

SZÉKELYFÖLD

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr
Fél évre . . . 3 frt — kr
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr
Külföldre 1 évre 8 frt — kr
Egyes szám ára 6 kr.

Hirdetések díja:

minden egyhasábas garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár. Hivatalos hirdetések külön árszabály szerint számoltatnak. Ezenkívül minden beiktatásnál 30 krajczár helyegdíj fizetendő.

Előfizetési felhívás.

A „Székelyföld“ című politikai, közgazdasági társadalmi és szépirodalmi, hetenkint 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre . . . 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátrálékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyuttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Székelyföld“ kiadóhivatala.

Mezőgazdasági bérletek.

Méltó feltűnést keltett a minap az a hír, hogy a primás, az eddigi rendszerrel szakítva, földjeinek nagy részét bérbe fogja adni, minthogy azok a jelenlegi gazdálkodás mellett igen keveset jövedelmeznek. Ha e hír megvalósul, ugy a nálunk még amugy sem eléggé erős bérlő-osztályra ebből csak haszon hárulhat. Jelenlegi földmívelési miniszterünk, ki mezőgazdaságot érdeklő intézkedéseiben gyakorlati érzékének már annyiszor jelét adta, szintén rámutatott arra a körülményre, hogy hazánkban a bérlő-osztály emelésére mindent meg kell tenni, és ide vonatkozó előintézkedéseit bizonyítják, hogy e tekintetben helyes irányban fog haladni.

Természetesen a nagy bérletek, mint a milyenek hazánkban még nagy számmal vannak, ugy a mezőgazdaság, mint a földet művelő mezei munkások érdekeire nagyon hátrányosak. Mert a nagybérlő sohasem folytat oly intenzív gazdálkodást, mint a közép- vagy kisbérlő. A nagy bérletek a köznép jólétére még károsabbak, mint a nagybirtok. — Ugyanis az országban szétnézve, azt tapasztaljuk, hogy a munkaerő általában véve túlságosan olcsó. Mert ha az átlagos ár vasszék, ezt alig lehet egy férfi napszámánál 50 kr-ra, egy nőnapszámánál 40 kr-ra tenni. Már pedig a pénznek oly csekély értéke van, hogy a 40—50 kr étkezésre is alig elegendő, ha a munkás húst akar enni, mint a nehéz munka a mezőn, pl. a kapálás vagy répaszedés megkíváná.

Ennek a csekély munkabérek az képezi a főokát, hogy a nagybirtokok, melyeket a tulajdonosok most többnyire bérlők kezébe adtak, előbb házi kezelésben voltak a köznép azokból könnyen kaphatott feles földet. Mig a bérlő se feles, de még harmados földet sem ad a népnek, hanem ugyszólván monopoliumot csinál az illető községben a földbirtokból s így a népnek nem lévén földje, melyben magának dolgozhatna, kénytelen a bérlőnek olyan csekély árért dolgozni, hogy szinte nevetséges.

Az alacsony munkabérek okozzák főképp azt, hogy a köznép most már nemcsak a földről, hanem az alföldről is tömegesen kezd

kivándorolni. A kivándorlási regio előbb leginkább csak a tótok és ruthének által lakott felvidéken volt korlátolva; most már magyar vidék is tömegesen bocsátja ki a rajokat. Zemplénben s Abaujban például alig van község, melyből néhány család Amerikába ne vándorolt volna ki. S a kivándorlottak csalogatva hívják ismerőseiket, hogy kövessék példájukat s menjenek ők is Amerikába, a hol „ötször-hatszor olyan nagy a kereset, mint odahaza.“

A nagybérleti rendszer oka főképp annak, hogy a keresetviszonyok a munkás nép számára annyira megnehezdedtek idehaza. A bérlők nagyobb része nem folytat elég belterjes gazdálkodást; csak minél több buzát, árpát, kukoricát igyekeznek termesztetni. Ennek pedig nem kell sok munka. Legalább is nem kell annyi munka, mint a mennyi heverő munkáskéz van. A nép tehát kénytelen másféle munka után nézni.

A mágnások és a főpapok nagy uradalmait többnyire már évek előtt oly bérlőknek adták ki, a kik holdanként 6 frtnál nagyobb bérösszeget nem fizetnek. Ezek a bérlők a fundus instructust is megvették s a tulajdonos velük szemben, ha a bérlet lejár, ugyszólván meg van kötve, mert instrukciója nincs, hogy maga gazdálkodhassék s instrukció nélküli birtokot más bérlő sem vesz ki szivesen. Így aztán a bérlet leteltével újabb terminusig megint az előbbeni alacsony áron kerülnek az uradalmak a régi bérlők kezeibe. Sőt ezek a bérlők az előbbeni bérlethez újabb bérleteket is vesznek a környéken sigy ugyszólván minden föld az ő kezükben van; s az irányzat mindinkább a földmonopolium felé tart, a melylyel az előbb említett munkabérleszállítás jár karöltve.

Ezen inkább káros mint előnyös gazdasági rendszer mellett előfordul kivételesen, hogy egyes gazdaságok bérösszege hallatlanul fel lesz csigázva. Ez leginkább olyankor történik, ha egyes bérlőket mások kitudni igyekeznek. Az ily tullicizálás a legtöbb esetben kárral jár a tulajdonosra. Mert az új bérlő rendszerint megbukik s fizetéseképtelenségének a bérbeadó vallja kárát. De mint mondtuk, az ilyen bérletek a kivételekhez tartoznak s tapasztalati tény, hogy a bérlő a legtöbb esetben igen meggazdagszik s a bérelt jószágot nem ritkán tulajdonul is megszerzi.

A bérlő-pálya mint hivatás, nagyon el van hanyagolva hazánkban, s kívánatos, hogy oly korszakban, midőn a külföldi államok is, különösen Anglia, sokat tesznek egy erős bérlő osztály létesítésén, nálunk is történjék valami e téren. Nem győzzük eléggé hangsúlyozni, hogy első sorban agrikultúr állam vagyunk és a mig az ország ereje és gazdagsága a föld mívelésében fog gyökerezni, addig az intéző köröknek mindent el kell követniök a hazai mezőgazdasági viszonyok minden iránybani javításán.

A roppant nagy főpapi és főúri birtokok, valamint a még mindig alapított hitbizományi birtoknak a köznép jólétére való káros befolyása ellensúlyozására leghatásosabb ellenszer egy erős közép bérlő-osztály létesítése, mely tapasztalat szerint idővel jómódú középirtokos osztálylyá növi ki magát. Már

pedig egy nemzet akkor gazdag és erős, ha jómódú középosztálya van. És fájdalom, az utóbbi évtizedben hazánkban ép a középosztály ment vissza, épen ez az osztály volt az, mely a gazdasági válságokban a legtöbbet szenvedett. Soraik nagyon megritkultak és mondhatjuk, a magyar intelligencia kárát.

Mindezekért örömmel üdvözljük ugy a kormány, mint a nagybirtokosok részéről az olyan intézkedéseket, melyek a bérlő-osztály emelésére irányulnak.

Státusgyűlés.

Az erdélyi róm. kath. státus gyűlései hétfőn kezdődtek Kolozsvárrt a belvárosi kath. iskola helyiségeiben.

A közgyűlést megelőzőleg pár nap óta a 15-ös bizottság foglalkozott az igazgató-tanács jelentésének tárgyalásával, mely egyik elsőrangú fontosságú tárgyát képezi a közgyűlésnek.

Lőnhart Ferencz püspököt, ki szombaton délután érkezett Gyulafehérvárról Kolozsvárra, a státusgyűlés tagjai testületileg fogadták a vasuti állomásnál nagy közönség jelenlétében.

Aznapi este Bíró Béla apát-kanonoknál vacsora volt a püspök tiszteletére. Vasárnap délelőtt a püspöknel tisztelegések voltak.

Hétfőn délelőtt a főtéri róm. kath. templomban a püspök pontifikálása mellett fényes istentisztelet volt, melyen a státusgyűlés tagjai testületileg jelentek meg.

Az istentisztelet végeztével délelőtt tíz órakor kezdődtek meg a státusgyűlés tanácskozásai. A közgyűlési terem a megjelent tekintélyes státusgyűlési tagok száma által jó benyomást keltett. 29 egyházi és 60 világi tag volt jelen.

A gyűlést Lőnhart Ferencz püspök nyitotta meg nagyszabásu beszéddel, melyben megleg hangon emlékezett meg néhai báró Jósika Lajos elnökről, ki a mult státusgyűlés után két hónappal halt el. Melegen emlékezett meg továbbá ö Exzellenziájára a hitsorosok jótékonyágáról, nevezetesen özvegy Gróf Kálnoky Félixné szül. Bees Crostin Ludmilla ö méltóságának azon kimagasló alapítványáról, melylyel Sepsi-Kőröspatakon „Gróf Kálnoky Felix, Ludmilla, Imre és Pál“ név alatt egy kisdóvodát és leánynevelőt emelt és azt a Szent Vinczéről nevezett irgalmas nők gondozására bízta.

A püspök beszédét gyakran szakították meg lelkes éljen-ek s befejezésekor is élénk éljenzés hangzott fel.

Bemutatván a verifikáló bizottság jelentését, Jósika Sámuel báró indítványára a gyűlés jegyzőjül egyházi részről Veszely Károly, világi részről Finály Henrik választottak meg.

Sigmond Dezső lelkes hangu indítványára elhatározta a közgyűlés, hogy a gyűlés alkalmából XIII. Leo pápát táviratilag üdvözlök és áldását kéri.

Mohay Sándor ezután hozzákezdett a 15-ös bizottság jelentésének felolvasásához, általánoságban jelezve, hogy a bizottság az igazgató tanács javaslatát nagyobbára pártolólág terjesztette elő.

A 15-ös bizottság jelentésének első pontja a megüresedett alelnöki és kilépő igazgató tanácsok választásáról szólt. Erre nézve elhatározták, hogy a szavazatok a délutáni gyűlést megelőzőleg adassanak be,

Elfogadtattott ezután a bizottságama javaslata, hogy Jósika Lajos halála felett a közgyűlés jegyzőkönyvileg is adjon részvételének kifejezést.

Mohay Sándor most a tizenötös bizottság jelentésének azt a részét olvasta fel, mely arra vonatkozik, hogy a hercegprimást a státus üdvözlje. G a j z á g ó n y. törvsn. elnök azt indítványozta, hogy a hercegprimást küldöttségileg is kellene üdvözölni.

Ugron Gábor a kath. autonómiának veszélyben forgásáról szólva azt ajánlotta, hogy a hercegprimást üdvözlő iratban fejezzék ki azt, hogy a katolikus autonómiának a megóvását remélik a hercegprimástól.

Kovács Ferencz marosvásárhelyi plebános ugyancsak az autonómia megvédéséről szólott és felhozta, hogy e tekintetben szükség van a koronára is, és indítványozta, hogy ha a pápát és hercegprimást üdvözlők, üdvözlőjék a királyt is.

Ugron Gábor nem tudja, hogy minő alkalomból lehetne most a királyt üdvözölni. De nincs kifogása az üdvözlő ellen, s azt hiszi, hogy ezt úgy lehetne feltüntetni, mint a mely a királyi jubileum alkalmából történt volna.

Br. Jósika Samu felszólalása után a gyűlés lemondott a királyi üdvözlőre vonatkozó tervről.

Most a kepe megváltás ügye következett. Az előadói javaslat az igazgatótanács által egyértelműen ajánlotta a kepe megváltási munkálatok további folytatását.

A kepe megváltás kérdéséhez legelsőbb Ugron Gábor szólott. Vázolta Európa pénzügyi helyzetét, különösen súlyt fektetve arra, hogy Európa társadalmi megrázkódtatás előtt áll. Új korszak előtt állunk, a jelenlegi kor átment a pénzbeli szolgáltatásokra, a melylyel ellentétben csak a lelkesek, tanítók és kántorok illetményeit adják ki természetben. A megváltás módjait az igazgatótanács elvileg úgy gondolja, hogy akár saját, akár más bank által a kepe megváltására szerződést kössenek, a jelenlegi szolgáltatásokat pénzértékre számítván át, s ezeket 5 1/2 százalékkal tőkésítvén. A törlesztést 30—31 esztendő alatt keresztül lehetne vinni. Továbbá feliratot lehetne intézni az országgyűlés mindkét házához, hogy az állam legálább részben hozzájáruljon a megváltáshoz, minthogy a kepe a tizednek felel meg. A szász papoknak a dézmáját busáson megváltotta az állam, tehát van joga a státusnak követelni, hogy a kepe is hozzájáruljon. Ha az állam a kepe megváltása segítségére legalább 20.000 frtot felvenne, meg lenne a tartálék és biztosíték alapja.

Jósika Sámuel, Issekutz Viktor, Sigmund Dezső, dr. Török Albert, Szamosy János és Mohai Sándor hozzászólásai után szavazattöbbséggel elfogadtattott Ugron Gábor indítványa oly értelemben, hogy az igazgatótanács utasítsa a hitelintézeteknek a megváltás módjairól való megkérdezésére és az országgyűléshez kérvény intézésük segélyezés végett.

Ezután még az egyházi alapok és káptalani vagyion tételénél volt vita.

Elfogadtattott az, hogy Ugron indítványa tételességgel az igazgatótanácsnak, mely a kérdést akkor tárgyalja, a mikor meghallgatja e tekintetben a püspök és káptalan nyilatkozatát.

Molnár Józsiás beszéde

a Kézdi-Vásárhelyt 1892. szept. 18-án rendezett Kossuth-ünnepélyen.

Mélyen tisztelt ünneplő közönség! Szeretett polgártársaim, rokonaim és barátaim!

Ha csak egy rövid visszapiillantást teszünk nemzetünk történelmére, szinte lehetetlen észre nem vennünk, lehetetlen, hogy fel ne tűnjék azon tény, hogy mindig kiváló nagy gondja volt a mindenható jóságos Ur istennek az ő magyar nemzetére! Áldassék mindörökké szent neve érette.

Mert hisz különben ugyan ki adhatta volna nagy ösüinknek, a hunok királyának, az akkor még úgy mondva nomád életet folytató nemzetünk fejének Attilának azt a rendkívüli hadserevező és vezénylő képességet, a melynek birtokában képes volt kezébe venni az Isten ostarát, hogy megreszkettesse vele a világot és azáltal azon kornak jóllétben elbizakodott zsarnokait

Isten és a népek iránti kötelességeikre figyelmeztesse.

Vagy ugyan kinek bölcs végzése folytán törénthetett volna az, hogy azután is, Attila halála után mindjárt, miután utódai pártviszály, meghasonlás miatt megverettek, Ázsiába visszavonulni kényszerítettek, hogy Attila vérenek egy hős, egy elszánt töredéke, a mi öseink, itt maradtanak?

Itt, a keleti Kárpátok által övedezett és védett e szép helyen, hol az idegen népek oceánjától körítve ugyan, de azért századokon keresztül megküzdve viharral, vészszel, fentartották a jogfolytonosságot Árpád nemzete részére Attila vérral szerzett birtokához.

Avagy nem a mindenható Isten kiváló kegyének, szeretetének köszönhető-e szintén maga a bölcs és hős vezér Árpád is, ki azon korban az ő kétszáz ezer családot számláló népével nemcsak felkeresni volt képes Attila vérral szerzett birtokát, hanem az ő és bölcs vezéreinek vitézsége és képességével újból meghódította, birtokába vette és meg is tartotta azt?

Pedig azon korban még Árpád nemzete ős valóságát követte, istene gyanánt Hadur imádták s neki áldozott. Ős vallásához itt a keresztény népek által övedezett új hazájában is egy hosszú századon keresztül híven ragaszkodott.

Ki tudja, nem-e hűséges ragaszkodásért jutalmul ajándékozta-e meg a mindenható Árpád nemzetét Szent Istvánnal, a szent és bölcs királlyal, a ki képes volt belátni azt is, hogy Attila és Árpád ivadéai itt a Kárpátoktól Adriáig terjedő e szép hazában csak azon esetre maradhatnak állandóan, ha vallásukat az európai népek vallásával azonosítják, ezeknek kulturáját magukévá teszik és egyszersmind hatalmas védbástyát fognak képezni a nyugati civilizáció és kelet között?

És később, midőn a messze Ázsiából ránk tört megszállhatatlan mongol hadsereg minden addigi kulturát szétvált, felégette városainkat, falvainkat, tüzzel-vassal pusztítva kiolt mindent, mit utáiban talált, ugyannyira, hogy megmaradt falvainkban farkasok tanyáztak, — ugyan ki adta volna a bölcs és jó királyt, IV. Bélát, a ki a még életben maradt magyarságot összehívta rejtekeiből, biztatta, bátorította és új tevékenységre buzdította, s a ki az életben maradt csekély számu magyarságot oly bölcsen szervezte, hogy aránylag nem sok idővel később képes lett e nemzet Nagy Lajos királyunk alatt birodalmának határát három tengerig kiterjeszteni?

Hát később az igazságos Mátyást ki adta, a kinek uralkodása alatt Magyarország már nem csak mint egyik leghatalmasabb, hanem egyszersmind mint legműveltebb állam is szerepelhetett?

Minden kétségen kívül az, a ki a dicsőség és jóllét mámorában elpuhult nemzetre később a mohácsi vészt mérte.

Mi volt Magyarország a mohácsi vész után?

Minden igaz magyar szíve elsorul, fáj, ha ez időszakra gondol.

Egy erőteljes him oroslán halálisan megsebezve a leghívebben jelzi Magyarország akkori állapotát.

Hát e halálisan megsebezett oroslán folyton vérző sebétt ugyan ki ápolta?

Ki ápolta volna más, mint a mi szűkebb hazánk, Erdély?

Erdélynek azon korbéli bölcs fejedelmei szintén a jóságos Isten különös kegyelmének köszönhetők.

S végül, midőn Erdély, a hatalmas sziklavár sem volt többé képes kellő oltalmat, védelmet nyújtani; midőn a hős Rákóczi dicső és magasztos harcainak balvégzetű kimenetele után a nemzeti lét fentarthatásának a reménye is már-már kialvó félben volt; midőn főurainknak nagy többsége már idegen szokásoknak, idegen erkölcsöknek kezdett hódolni; midőn a főúri paloták termeiben édes anyanyelvünk nem zengett többé; midőn a rákosi szántót a költő ekképp sohajtja fel: „Pest-Budáról sok nép kijár, alig érti nyelvünket már“; midőn a magyar és a magyar szó idegen kezdett lenni saját hazájában; midőn a legveszedelmesebb vész fenyegette a magyar nemze-

tet, t. i. a megfélemlítés és elnemzetietlenedés; midőn itt e földön, Attila ivadéka, a hős székhelyeknek is már német nyelven intézkedett a General-Commando stb.

E minden nemzeti büszkeséget, önértetet, vágyat kiirtani hivatva látszó korszakban ugyan kinek jósága, kinek kegyelme adta volna a magyar nemzetnek az önzetlen hazaszeretetet szent hevétől lelkesült írókat, ki adta volna Kazinczyt, Vörösmartyt, Kölcseyt stb., a kik közül a míg az egyik arra intett, hogy „Hazádnak rendületlenül légy híve, oh magyar“, az alatt a másik így imádkozott: „Isten, áldd meg a magyart!“

És ugyan vajjon ki eszközölhetne volna azt, hogy az egyszerű költőknek szavai utat törhesse nek a magyar nép szívéhez, hogy a tespedésnek induló nemzeti önértet új reményeket alkosson, új életre ébredjen?

És legvégül ugyan kinek kegyelme ajándékozhatta volna meg a magyar nemzetet azon térfüvel, a ki mindazon vágyaknak egy nagy részét, a melyeket a költők a magyar nemzetben felébresztettek, pusztá kézzel megvalósította?

Ki adta volna nekünk azt a férfit, a ki szép, dala- termetével már az első pillanatra képes volt mintegy elbűvölni azt, ki őt megláthatta? Ki adta e megbecsülhetlen adományhoz még azt a bámulatra méltó lángszót, azt az önzetlen lángoló haza- és szabadságszeretetet? Ki adta ugyanazon férfúnak azt a mindenkit bámulatra ragadó szónoki képességet, a melyet minden nemzet egyformán megbámult s a mely minden nemzet egyforma véleménye szerint eddig ismeretlen volt a népek történetében?

És ki adta őt nekünk éppen akkor, a midőn rá a magyar nemzetnek legnagyobb szüksége volt? Ki adta nekünk ezt a tüneményeszerű férfit? Ki adta Kossuth Lajost?

A mindenható jóságos Ur isten adta őt, ki, a mint láttuk, a magyar nemzetnek mindig különös gondját viselte. Ezért mondjuk el mi is minden napon, hogy áldassék az ő szent neve érette.

A jóságos Istennek ennyi figyelme után kérdem: megróhat-e minket valaki azért, ha mi olykor elfoglaltságunk közben még azt is hajlandók vagyunk elhinni, hogy a magyaroknak külön istene van, a magyarok istene?

Én azt hiszem, ezért minket senki el nem íté- lhet, mert ez csak a hálás elismerés folyamatja lehet.

Tisztelt ünneplő közönség! Szeretett polgártársaim!

A magyar nemzet valamint hálás a jóságos Ur isten iránt, a ki őt eddig oly sok viszály és balszerencse közt is megtartotta, éppen ugy hálás szokott lenni jó királyai és nagy fiai iránt is.

Hogy többet ne is említsek, az igazságos Mátyás emlékét még ma, századok múltával is oly kegyelettel őrzí nemzetünk, mintha csak tegnap uralkodott volna.

Jelenleg uralkodó felséges apostoli királyunk dicső emléke is fenn fog maradni, nagy tiszteletben fog tartatni mindaddig, míg magyar él e földön.

Mert a magyar nemzet az ő tradíciójához, hagyományos szokásaihoz hű fog maradni a jövőben is; hálás nemzet volt s az marad.

Hogy hálás nemzet és az is fog maradni, annak egyik bizonyítékát éppen mai ünnepélyünk is képezi.

Hiszen ma is — habár nem is minden nehézség nélkül, — összejöttünk ide, hogy a hazátlanná vált Kossuth Lajosnak, nemcsak nemzetünk, hanem korunk egyik legnagyobb fiának 90-ik születésnapját megünnepeljük.

Hogy ki ma a mi tiszteletünk tárgya Kossuth Lajos és ki volt a multban, azt minden magyar embernek tudnia kell. Éppen ezért, a ki iránta elismeréssel, tisztelettel nem viseltetik, az ne tartsa magát magyarnak, mert az nem is lehet magyar, de sőt nem is ember, mert az korcs szü- lött, korcs rem.

Egyébiránt nagy hazánkfának Kossuth Lajosnak érdemeit most ez ünnepélyes alkalommal az én nagy tiszteletre méltó barátom és elvtársam Szacsavay Sándor ur fogja elmondani.

En ezuttal csak arra szorítkozom, hogy kijelentem mindazok előtt, a kik az ő kilenczvenedik születésnapján az ő tiszteletére ide összejöttünk, hogy szerény nézetem szerint akkor ünnepeljük őt neki magának is legtetszőbben, ha úgy ma mint mindig követjük az ő példáját a határtalan hazaszeretet és munkásságban.

1848-ban ő volt, a ki nekünk nemcsak irányt mutatott, hanem úgy szólva utat tört a szabadság, egyenlőség és testvériség felé.

Ma már a nemzet Isten és uralkodónk jóvoltából kibékülve él oly forrón szeretett királyi házával, a nemzet biztosan haladhat ma azon irányban, a hol a nemzet függetlensége, jóléte, boldogsága fejleszthető, mert csak tőlünk függ, mely irányban haladjunk.

A legnagyobb sajnálatunkra nagy hazánkfia, a hontalanná vált Kossuth Lajos ma nincs köztünk, külföldön tartózkodik, tehát nem vehet tényleges részt az az átalakításra hivatott korszak munkáiban.

De azért ki lenne az, ki ma is nemzetének jobb és helyesebb irányt mutatna, mint a 90 éves agg az ő munkássága által.

Ez a kilenczven éves ember bámulatra méltó kitarással dolgozik ma is, és csak oly kenyeret élvez, a mit esze és keze munkájával maga szerez meg, adományt nem fogad el senkitől.

Ez a kilenczven éves agg ma is ut- és iránymutató, ma is ő mutatja munkássága által a legjobbat, legülvösebb irányt nemzetének, mert folytonos munkássága által egyszersmind arra figyelmeztet minket, hogy a mai korban és a jövőben, már többé nem a személyes bátorság, nem a kard, hanem a munkaszeretet és képesség szabadságunknak, önállóságunknak és így boldogságunknak egyedüli biztosítéka. Mert a jövőben már csak a munkás és szorgalmas férfiak tarthatnak igényt az önállóság, szabadság drága kincséhez.

Az ő bámulatra méltó kitaró munkásságával egyszersmind figyelmeztet arra is, hogy a munkásság és erény együtt karöltve járó jó barátok, és hogy az erény úgy az egyesek, mint a nemzetek boldogságának, szabadságának úgy szólva határjelzője.

Nemes erkölcsök nélkül sem az egyesek, sem a nemzetek nem fejlődhetnek.

Tehát az a nemzet, a melynek fia a munkától irtóznak s mégis kényelemszerető, időnap előtt a zsarnokság rabszolgájává alacsonyul.

Minket székeket itt ez elbájoló tündérvárban a Székelyföldön eddig is a haza, szabadság- és munkaszeretet erénye védett, tartott fenn szinte másfél ezer éven keresztül.

Ezen erények legyenek jövőben is a mi vezércsillagaink a bizonytalan jövő sötétjében.

Legyünk hazánkhoz, királyunkhoz hűek, mint voltunk a múltban.

Nemzetiségünk, szabadságunk fentartása, fejlesztése képezze életünk egyik legfőbb célját.

Tiszteljünk nagy férfainkat, legyünk irántuk elismeréssel mindig, mint voltunk a múltban.

A hálátlanság a legrutább bűn, mit maga a minket kegyeiben tartó jóságos ur Isten sem bocsáthatna meg, mert az a bűn már magában hordja büntetését.

Most is ez ünnepélyes pillanatban, a midőn az örök Isten jóságos kegyelme megengedte nekünk, hogy a mindnyájunk által annyira szeretett, annyira tisztelt nagy hazánkfiának Kossuth Lajosnak kilenczvenedik születésnapját megünnepelhessek, nagy hazánkfia iránti hálánk és elismerésünk jeléül itt az Isten szabad ege alatt fejezzük ki hangosan szívünk ohaját: Éljen Kossuth Lajos!

Legtöbb adót fizetők.

— Háromszékvármegye legtöbb adót fizető törvényhatósági bizottsági tagjainak névjegyzéke az 1893-ik évre —

1. Nagy Ferencz szeszgyáros, Kézdi-Vásárhely, 3376 frt 57 kr. 2. Gr. Nemes János nagybirtokos, Hidvég, 2793 frt 61 kr. 3. Béli Tivadar nagybirt., Bodola, 1390 frt 14 kr. 4. Báró Apór Gábor főispán, Segesvár, 1353 frt 36 kr. 5. Zathureczky Lajos bérlő, Baróth, 1348 frt 95 kr. 6. Dr. Sinkovits Ignác orvostudor, K.-Vásárhely, 1281 frt 92 kr. (gyakorló orvostudor.) 7. Gr. Pejacevich Arthur nagybirt., Ladány, 1168 frt 63 kr. 8. Török Sándor szeszgy., K.-Vásárhely 1022 frt 26 kr. (iparkamarai tag.) 9. Seethal Ferencz nagybirt., Szentivány 1013

frt 47 kr. 10. Jancsó Mózes szeszgy., Kézdi-Vásárhely 992 frt 29 kr.

11. Veres Gyula ügyvéd, S.-Szentgyörgy 934 frt 54 kr. (ügyvédi oklevél.) 12. Ötves Pál gyógyszer., S.-Szentgyörgy, 919 frt 36 kr. (gyógysz. okl.) 13. Zathureczky Gyula birt., Baróth 822 frt 6 kr. 14. Antos József ügyv., Baróth, 758 frt 54 kr. (ügyv. okl.) 15. Br. Szentkereszty Béla nagybirt., Arkos 750 frt 44 kr. 16. Serester Sándor lelk., Kökök, 736 frt 72 kr. (univ. lelk.) 17. Id. Tóth József szeszgyáros, K.-Vásárhely, 718 frt 41 kr. 18. Dr. Künle Tivadar ügyv., S.-Szentgyörgy 707 frt 20 kr. (ügyv. okl.) 19. Gr. Mikes Miklós nagybirt., 686 frt 32 kr. 20. Kökösi Árpád ügyv., S.-Szentgyörgy, 678 frt 48 kr. (ügyvédi okl.)

21. Kovács Ferencz gyógyszer., K.-Vásárhely 665 frt 80 kr. (gyógysz. okl.) 22. Damokos János birt., Alsersnát, 653 frt 25 kr. 23. Bogdán Emil, birt., Köröspatak, 645 frt 17 kr. 24. Kupferstich József szeszgy., S.-Szentgyörgy 622 frt 76 kr. 25. Bogdán Arthur takarékpénzt. v. igazg., S.-Szentgyörgy 617 frt 24 kr. 26. Kökösi Károly ügyvéd, Kézdi-Vásárhely, 613 frt 84 kr. (ügyv. okl.) 27. Deák András keresk., S.-Szentgyörgy 610 frt 68 kr. (iparkamarai tag.) 28. Gr. Mikes Armin nagybirt., Zabola, 565 frt 61 kr. 29. Gr. Mikes Árpád nagybirt., Magyar-Csentve 529 frt 21 kr. 30. Goldstein József bérlő, Előpatak 518 frt 48 kr.

31. Gr. Nemes Vince nagybirt., Bécs, 595 frt 2 kr. 32. Wellreiter János, sörgyáros, Seps-Szentgyörgy 494 frt 42 kr. 33. Tóth József szeszgyáros, K.-Vásárhely, 486 frt 90 kr. 34. Temesváry János birt., Uzon 484 frt 26 kr. Temesváry Miklós birt., Uzon 484 frt 26 kr. 36. Temesváry Gergely birt., Uzon, 484 frt 26 kr. 37. Mikovinyi Pál segédmérnök, S.-Szentgyörgy, 468 frt 83 kr. 38. Antos János nagybirt., Abony, 455 frt 80 kr. 39. Csizsár Dénes szeszgy., K.-Vásárhely 453 frt 71 kr. 40. Nagy Károly birt., Kilyén, 451 frt 55 kr.

41. Dánér Ferencz birt., Baróth, 450 frt 50 kr. 42. Bányai Kristóf birt., Tamásfalva, 446 frt 72 kr. 43. Dénes Lajos kir. közjegyző, Kézdi-Vásárhely, 447 frt 38 kr. (ügyv. okl.) 44. Nagy János orsz. képvis., Budapest, 446 frt 8 kr. (mérnöki okl.) 45. János Dávid iparos, S.-Szentgyörgy, 430 frt 78 kr. 46. Gr. Béli Akos főispán, Kolozsvár, 429 frt 71 1/2 kr. 47. Gr. Béli Kálmán nagybirt., 429 frt 71 1/2 kr. 48. Nagy Károly birt., Szotyor, 427 frt 72 kr. 49. Geréb János ügyv., S.-Szentgyörgy 417 frt 79 kr. (ügyv. okl.) 50. Török Bálint keresk., K.-Vásárhely 404 frt 36 kr. (iparkamarai tag.)

51. Csizsár József keresk., K.-Vásárhely, 403 frt 69 kr. 52. Kocsis Gábor birt., Márkosfalva 394 frt 33 kr. 53. Nagy Gyula mézárós, S.-Szentgyörgy, 388 frt 73 kr. 54. Melik Kristóf szeszgy., S.-Szentgyörgy, 384 frt 13 kr. 55. Fogolyán Kristóf keresk., S.-Szentgyörgy, 382 frt 3 kr. 56. Gyárfás Lajos birt., Zabola, 381 frt 91 kr. 57. Benke András birt., S.-Szentgyörgy, 380 frt 11 kr. 58. Benedek János kir. közjegyző, S.-Szentgyörgy 377 frt 98 kr. (ügyv. okl.) 59. Debitzki Mihály gyógyszer., Baróth, 373 frt 34 kr. (gyógysz. okl.) 60. Cseh Viktor birt., Nyújtód 373 frt 20 kr.

61. Bogdán Flórián vállalk. Seps-Szentgyörgy 364 frt 46 kr. 62. Molnár Józsiás orsz. képviselő, K.-Vásárhely, 352 frt 17 kr. 63. Antalfi Lajos birt., Arapatak 346 frt 24 kr. 64. Barthos Károly ügyvéd, K.-Vásárhely, 342 frt 4 kr. (ügyv. okl.) 65. Szabó Mózes szeszgy., K.-Vásárhely, 341 frt 57 kr. 66. Csiki József ügyv., K.-Vásárhely 340 frt 50 kr. (ügyv. okl.) 67. Damokos Mihály birt., Alsersnát 339 frt 11 kr. 68. Benkő Sándor szeszgy., Kézdi-Vásárhely, 337 frt 55 kr. 69. Dr. Vajna Gábor kórosvos, Kovászna, 333 frt 68 kr. (orv. tud. okl.) 70. Kónya Dániel birt., N.-Borosnyó 327 frt 29 krajczárt.

(Vége következik.)

Különfélék.

— Kossuth Lajos nagy hazánkfia születésnapjának 90-ik évfordulóját Kézdi-Vásárhelyt is megünnepelték. Szombaton este a város ki volt világitva s zenés körmenet volt. Vasárnap délelőtt a város közönsége élén Molnár Józsiás és Szacsavay Sándor országgyűlési képviselőkkel a róm. kath. templomba vonult, hol Lipták minorita predikátor ur tartott a „halálról” egy épen nem alkalmi s nem is valami jeles egyházi beszédet. Az ünnepelő közönség mélyen megbotránkozva hagyta el az egyházat, azonban bő kárpótlást nyert az ev. ref. egyházban, hol Kovács István lelkész tartott egy igen szép és hazafias beszédet. A mai ünnepségnek igazi érdekességét azon szónokoklatok képezik, melyeket Molnár Józsiás és Szacsavay Sándor tartottak a piacon az összegyűlt nagy számú közönséghez. Szép, hatásos szavakban méltatták a mai ünnepély fontosságát, nem egyszer lelkesült éljenzést idézvén elő. A szónokoklatok között az ev. ref. egyházi dalkör énekelt s a tűzoltói zenekar játszott. Az ünnepély általában igen

emelkedett hangulatban folyt le. Délben bankett volt az unió-kerti szinkörben. Itt a kütünő pohárköszöntők egész özönét lehetett hallani, melyek mindenike a nagy hazánkfia iránti tiszteletet és szeretetet tolmácsolta. Nem tehetjük, hogy meg ne említsük dr. Bánffy Zsigmond ügyvéd azon jótékony czélú indítványát, hogy a helybeli tűzoltói zenekar új hangszerei árának fedezhetésére gyűjtés indíttassék, mely elfogadtatván, még a bankett lefolyása alatt — míg a tűzoltó és városi zenekar játszott — közel 50 frtot eredményezett.

— Vasuti menetrend. A mint biztos forrásból értesültünk, jövő október hó 1-jével egy új vonat fog Kézdi-Vásárhely és Brassó között berendeztetni. A vonat reggel korán indul Brassóból és 9 óra 36 perczkor érkezik Kézdi-Vásárhelyre, s délután 5 órakor indul vissza Brassóba. Ezen új vonattal egy nagy bajon lesz segítve, t. i. a vidéki közönség, mely eddig alig tudta egy nap alatt dolgait Kézdi-Vásárhelytől elintézni, jövőre elegendő idővel fog rendelkezni arra nézve, hogy vásárját s egyéb bajait elintéztve, még az nap vissza is térhessen.

— Új énekvezér. A kézdí-vásárhely-kantari kath. egyháznál üresedésben volt énekvezéri állomásra a 3 jelölt közül Lónhart Ferencz erdélyi püspök ur az első helyen választott Szabó Antalt nevezte ki. Az új kantar a 7 pályázó közt minden tekintetben az első helyet foglalta el s így szép tehetségeinél fogva remélni lehet, hogy a hozzáfűzött várakozásnak teljesen meg fog felelni. Örvendünk az ügy érdekében, hogy az ily kedvező megoldást nyert.

— Székelyek és szászok. Az E. K. E. Háromszékvármegyei Osztálya f. hó 19-én Potsa József főispán, egyll. elnök vezetése alatt S.-Szentgyörgyről Rozsnyóra és Zernestre, a hatalmas Királykő aljába kirándulást rendezett, mely minden várakozáson felül kitünően sikerült. A N.-Szebenben székelő Siebenbürg. Karpaten-Verein brassói tagjai testületileg Rómer elnök vezetése alatt, valamint a rozsnyóiak is a legszívesebben fogadták a székely kirándulókat. A Barozaságnak gyönyörű vidéke, Rozsnyónak példás tisztasága, de még inkább a szászoknak szeretetreméltósága igen kellemesen lepte meg a társaságot. A Rozsnyón rendezett közebéden Potsa főispánnak, Rómer elnöknek, Berecz Gyula titkárnak, Gyárfás főmérnöknek és a rozsnyói szász papnak hazafias beszédei lelkes tetszést arattak. A már Brassóban 50 szász turistával megerősödött társaság Zernestre érve, 200 főre szaporodott. Zernestben megtekintették a Copony Márton-féle papirgyárat, a cellulose gyárat, melyeknek modern berendezése, nagy versenyképességet biztosítanak. Itt Copony M. vette át a házigazda szerepét és gazdagon megvendégelte az egész társaságot, mely alkalommal ismételtén oly hazafias nyilatkozatok történtek, a melyek legjobban bizonyítják, hogy a személyes érintkezés a legalkalmasabb eszköz a differenciák kiegyenlítésére. A kirándulók között voltak a már említettekén kívül: Brennerberg brassói polgármester, Tompa alispán, Filtsch országgyűl. képviselő, Brenner táblai bíró, Corodiu szász gimn. rector stb. stb. A társaság a legszebb emlékekkel eltelve, későn este különvonattal utazott S.-Szentgyörgyre.

— Jótékony alapítvány. Zágoni özvegy Biró Gyuláné szül. Gazda Berta asszony, a jótékony intézmények egyik lelkes és buzgó támogatója, a napokban 100 (egyszáz) forint alapítványt tett a Báró Szentkereszty Stephanie elnöksége alatti „Zágoni Nő-Egyesület” alapja javára, boldogult anyósa, Biró Elek né emlékére, a ki maga is páratlan tevékenységű, buzgó tagja volt ama nőegyletnek keletkezése óta. E nemes tett nem szorult dicsőretre, de megérdemli, hogy nyilvánosan fölemlíttessék. Vajha minél többen lennének, kik ehhez hasonlóan, hervadó korszok helyett, ily szép emléket állítanak elhunyt kedveseiknek!

— Kossuth-ünnep Brassóban. Levelezőnk írja: A brassói magyarság folyó hó 18-án Kossuth Lajos 90-ik évét fényesen ünnepelte meg. Déltűn 5 órakor a Nro 1. szállodába a tolongó közönség nem fért be. A programm kimagasló pontját dr. Vajna Gábor beszéde képezte, kinek gyűjtő szavaira a környékről beözönlött s a terembe fért csángók a lelkesedés miatt alig bírtak magukkal. Este 7 órakor az említett szálloda nagytermében fényes bankett volt, melyen mintegy 250-en vettek részt. A mulatozó közönséget a karzatról nagyszámú hölgyközönség nézte. A pohárköszöntések sorát Nagy István takarékpénztári igazgató nyitotta meg, koronás királyunkat éltetve, mit a közönség álva hallgatott végig s lelkesen éltette legalkotmányosabb királyunkat. Ezután a brassói magyar dalárda énekelt a himnusz, majd Moor Gyula állott fel s Kossuthról oly elragadó ékesszólással beszélt, hogy a fényes beszéd bevégezésére a közönség mintegy varázsütésre kezdte énekelni: „Kossuth Lajos azt izente” stb. Harma th Lajos ügyvéd indítványára erre távirati üdvözlét küldöztetett a brassói magyarság

nevében Kossuthnak. Dr. Papp Árpád a hazára, dr. Vajna Gábor a magyar társadalomra, dr. Otrobán Nándor a brassói magyar dalárdára emelte poharát. Dr. Zakariás János ügyvéd és Kiss Árpád lelkész a brassói magyarság intéző bizottságának vezérfőfőit éltették, különösen annak nem magyar nemzetiségű, de a magyarnál is magyarabb tagjait emelték ki. Dr. Bene István ügyvédjelölt és Baráczy Sándor r. kath. tanár tiszteletére a közönség frenetikus tapsban tört ki, első Kossuth Lajosért, utóbbi meg a brassói magyar polgárságért ültette poharát. Végre Rombauer Emil realiskolai igazgató, a szász testvérekért s azoknak az ünnepélyen részt vett tagjaiért emelt poharát, kiemelve, hogy eljön az idő, mikor a város falai közt lakó mostoha testvéreink is megértene minket, s mint a szász testvérek, nagyjaink ünnepelésében részt vesznek. Ezután a szebbnél szebb felkészítések egymást érték. A közönség a késő éjjeli órákban oszlott szét.

Közgazdaság.

Az erdélyi gazdasági egyesület felügyelete és ellenőrzése alatti heremag-raktár Kolozsvárról.

Szabályzat.

1. §. Az erdélyi gazdasági egyesület a nagyméltóságu földművelésügyi magyar királyi miniszterium támogatásával az erdélyi részeken termelt heremag könnyű és lehető legjobban való kitesztitása és ezáltal az elérhető legmagasabb áron való értékesítése céljából Kolozsvárról nagy tisztító raktárt létesít az áruaktárak igénybevételével.

2. §. Ezen célra való tekintettel raktári kezelésre (tisztításra és az arankát illető vizsgálatra, valamint varrás nélküli zsákokba saját cizme alatti ölmázolásra) elfogad erdélyrészi (a volt ugynevezett kaposolt részeket is ide értve) termelőtől

egy métermázsától fölfelé bármily mennyiségű löher- és luczernamagot.

3. §. A beküldendő magnak a pelyvától megtisztítottnak kell lenni és a tulajdonos saját zsákjában és saját költségén „Az Erdélyi Gazdasági Egyesület felügyelete és ellenőrzése alatti heremag-raktár” czimen küldendő Kolozsvárra.

4. §. Beérkezése után a mag, az érkezés sorrendjében, kitesztitattik és egyenlősítettik (egalizáltatik), vagy osztályoztatik, s az állami magvizsgáló állomásnak a mag arankamentességét tanúsító bizonyítványával ellátva, varrás nélküli zsákokba töltetik és az Erdélyi Gazdasági Egyesület ölmompesztjével lezáratik.

5. §. Ha a beküldött mag mennyisége az ötven (50) métermázsát meg nem haladja, egyenlősítettik (egalizáltatik), azaz egy közös garmadában többekével egyenlő minőségűvé kevertetik.

Ötven métermázsán felüli mennyiségeknek a kezelés iránt maga a tulajdonos rendelkezhetik és az ő akarata és rendelkezéséhez képest fog az egyenlősítettni vagy osztályoztatni, mely utóbbi esetben az egyenlősítés költségétől ment.

6. §. A tulajdonosnak a magból, tisztítás és egyenlősítés vagy osztályozás után, musta küldetik, melynek alapján annak eladását saját maga eszközölheti, de azzal magát a tisztító raktárt is megbizhatja, mely az eladást az elérhető legjobb áron teljesíti.

7. §. A mag tisztítása után előálló, arankamaggal szaturált szemét, az Erdélyi Gazdasági Egyesület ellenőrzése és felelőssége mellett, elégettetik. Így annak a lehetősége is ki lesz zárva, hogy az aranka magja a szeméttel széthordassék és ez uton tovább terjesztessék.

8. §. A beküldött terhelő költségek: Ezen raktárba beküldött heremag minden métermázsája után a következő díjak számíttatnak fel, hat havi raktározási és kezelési időre, a beküldő számlájára:

Rostálás —50 kr.
Egyenlősítés (egalizálás) —25 kr.
Zsákolás és plomb. —11 kr.
Hathavi raktárber —52 kr.
Hathavi tűz elleni bizt. díj. —15 kr.
Bizományi illeték —40 kr.
Ellenőrzés —37 kr.

Legfőbb összesen 230 kr.

Apadásra a tisztított heremagból 1%, azaz egy százalék hozatik számításba.

9. §. A netán hat hónapon túl még raktárban maradó heremag után eső aránylagos raktárért és tűz elleni biztosítási díjat az egyenlősített mag tulajdonosai részesedésűt arányában fizetik.

10. §. A heremag-beküldő a kezelés mikéntje, azaz az osztályozás vagy egyenlősítés és a bizományba adás iránt a beküldés alkalmával nyilatkozni köteles.

11. §. A raktár a beküldött és a raktárban már kitesztított heremag fele értékéig kívánatra előleget is ad 2%-kal magasabb kamat mellett, mint az Osztrák-Magyar Bank mindenkori kamatlába, ami ez idő szerint 4%.

12. §. Az előlegekre nézve egyebekben (mint azok kiszolgáltatása, fölvétele, visszaszámolása stb. iránt) a „Sigmond testvérek áruaktárának II. különleges üzletszabályzata” szolgál zsinormértékül.

Kelt az Erdélyi Gazdasági Egyesület igazgató választmányának Kolozsvárról 1892. évi szeptember hó 6-án tartott üléséből.

A Sigmond testvérek áru-
raktára nevében: Szabó József s. k.
együleti elnök.
Sz. Szakáts Péter s. k.
együleti titkár.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:
Dobay János.

Magyar királyi államvasutak.

Keleti vonal.

M e n e t r e n d.

Érvényes 1891. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1891. október hó 1-től.

A l l o m á s o k			Vegyes vonat	Sze- mél- vonat	Gyors- vonat	A l l o m á s o k			Vegyes vonat	Sze- mél- vonat	Gyors- vonat
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)					Kis-Kapus (vendéglő, elágazás N.-Sze- ben felé)	(érk. ind.)				
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)		4.20	7.23	2.48			10.31	12.53		
Botfalva	"		4.48	7.47				10.47	1.18		
Földvár	"		5.07	8.03		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	12.28	2.49		
Mogyorós	"		5.26	8.23		Nagy-Enyed	(érk. ind.)	1.08	3.47	8.07	
Apáczsa	"		5.42	8.37		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vá- sárhely felé)	"	2.21	4.07	8.)	
Köpecz	"		6.02	8.57			(ind. érk.)	2.31	4.52		
Ágostonfalva	"		6.09	9.04		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.08	5.20		
Alsó-Rákos	"		6.26	9.20			(ind. érk.)	3.18	5.26	11.01	
Homoród	"		6.55	9.46		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	5.14	6.52	5.30	
Kacsa	"		7. 2	9.59			(ind. érk.)	6.08	7.40		
Bene	"		7.32	10.20		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	10.44	11.51	2.18	
Erked	"		7.52	10.36			(ind. érk.)	11.04	12.09		
Héjasfalva (elágazás Sz.-Udvarhely felé)	"		8.23	11.03		Budapest	(érk.)	6.35	8.40	7.30	
Szegesvár (vendéglő)	(érk. ind.)		8.46	11.19		A foglalt számok az esti 6 órától reggeli 5 óra 47 perczig számított éjjeli időt jelentik.					
Medgyes	(ind.)		8.53	11.29							
			10.09	12.37							

 Brassóból Bukarest felé a személyvonat indul d. u. 12.20 perczkor; gyorsvonat délután 2 óra 19 és reggel 5.15 perczkor.

Brassó—kézdivásárhelyi vasut.

Érvényes a megnyitás napjától.

Kézdi-Vásárhely			indul reggel 4:00 d. u. 2:45	Brassó			indul reggel 8:30 d. u. 3:10
Imecsfalva	"	"	4:17 " 3:02	Szász-Hermány	"	"	8:49 " 3:29
Páva-Zabola	"	"	4:34 " 3:19	Prázsmár	"	"	9:13 " 3:53
Kovácsna	"	"	4:47 " 3:32	Kökös	"	"	9:26 " 4:06
Barátos	"	"	5:17 " 4:02	Uzon	"	"	9:43 " 4:23
Nagy-Borosnyó	"	"	5:33 " 4:18	Kilyén	"	"	9:58 " 4:38
Eresztevény	"	"	5:52 " 4:37	Sepsi-Szentgyörgy	"	"	10:23 " 5:03
Sepsi-Szentgyörgy	"	"	6:32 " 5:17	Eresztevény	"	"	10:51 " 5:31
Kilyén	"	"	6:42 " 5:27	Nagy-Borosnyó	"	"	11:13 " 5:53
Uzon	"	"	7:00 " 5:45	Barátos	"	"	11:42 " 6:22
Kökös	"	"	7:13 " 5:58	Kovácsna	"	"	12:00 " 6:41
Prázsmár	"	"	7:30 " 6:15	Páva-Zabola	"	"	12:13 " 6:53
Szász-Hermány	"	"	7:50 " 6:35	Imecsfalva	"	"	12:28 " 7:08
Brassó	érk. reggel	8:08	este 6:53	Kézdi-Vásárhely	érk. délután	12:46	este 7:26

Nyomatott Szabó Albertnél K.-Vásárhely.